

DOMOVNÍK

Charita
Opava

č. 8 – ZÁŘÍ 2026

CITÁT MĚSÍCE: „Celkem bylo zlikvidováno kolem sedmi set dvaceti klášterů a internováno na deset tisíc řeholnic.“
Webové stránky Totalita.cz o tzv. Akci Ř, během které komunisté v roce 1950 násilně rušili ženské řeholní řády

Na oslavě ve Vlašтовиčkách nám zazpívá David Kraus

Tři desetiletí služby potřebným si budou v pondělí 28. září připomínat v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašтовиčkách u Opavy. Pro širokou veřejnost připravila střediska Vlaštovka a Spojka zahradní slavnost, prodej zboží charitních dílen a také bohaté občerstvení. Vyvrcholením oslav bude benefiční vystoupení kapely Davida Krause.

Původní klášter sester dominikánek byl dějištěm všech milníků pohnutých dějin dvacátého století. Sestry přišly do Vlaštoviček v roce 1917, aby zde zřídily českou dvoutřídní a mateřskou školu. Část kláštera později sloužila jako sirotčinec. Na počátku druhé světové války školu obsadili nacisté a na místo sester nastoupili němečtí učitelé. Šikana sester vyvrcholila odsouzením představené kláštera sestry Marie Dolanské, která 8. prosince 1943 zemřela v koncentračním táboře Ravensbrück.

Konec druhé světové války pro sestry neznamenal konec utrpení. V roce 1950 byly za dozoru bezpečnostních složek vyvezeny v rámci takzvané Akce Ř do Bohosudova, kde byly nuceny vykonávat náročnou fyzickou práci v otravných hygienických podmínkách. Klášter ve

Vlaštovičkách pak komunistický režim nechal zdevastovat a zpustnout. Když dostaly po roce 1989 sestry budovu zpět na základě restitučního řízení, přebíraly polorozpadlou ruinu, na jejíž obnovu již neměly dostatek síly. Darovaly ji proto Charitě Opava. Ta zničený objekt opravila a přesně před třiceti lety zde otevřela své středisko sloužící jako chráněné bydlení pro lidi s těžkým zrakovým postižením a později také lehkým mentálním znevýhodněním. Právě toto výročí si budeme připomínat v pondělí 28. září na oslavě s názvem „Třicet let služby Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštovičkách“. Slavnost zahájí ve 14 hodin bohoslužba v kapli, následně bude pokračovat v areálu domu. Těšit se můžete například na zážitkovou prohlídku s názvem Neviditelná realita, která nabídne možnost se na chvíli

li ocitnout ve světě nevidomých a poznávat svět smysly v zatemněné místnosti. Na jednotlivých stánovištích obsluhovaných skauty si budou moci především děti vyzkoušet hru showdown, zvukovou střelbu, tandemové kolo či zvukové pexeso. Chybět nebude ani malování na obličeje, skákací hrad a bohaté občerstvení.

Opoledne zakončí benefičním vystoupením v 16.30 hodin zpěvák a herec David Kraus se svou kapelou. Nepůjde zdaleka o jeho první setkání s Charitou Opava. Loni v září slavnostně přestížením pásky otevřel na Kolářské ulici v Opavě kontaktní místo Spojky, navštívil sociálně terapeutickou dílnu Radost a byl i se svou manželkou a dcerou stálým hostem v charitních stáncích na festivalu Slunovrat. „Charita Opava je skvělá organizace,“ pochválil nás z pódia při svém loňském vystoupení v kostele sv. Václava. Nabídku zahrát ve Vlaštovičkách proto přijal bez rozmýšlení. Vstup na akci je volný, srdečně zveme!

•• Slovo ředitele

Mé Vlaštovičky

Jsou místa, která člověk nikdy neopustí. Ne proto, že by v nich stále žil, ale protože zůstanou navždy součástí jeho života.

Pro mě jsou takovým místem Vlaštovičky. Před třiceti lety jsem měl možnost stát se prvním vedoucím nově otevřeného Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené. Tehdy jsem ještě nemohl tušit, že nepůjde jen o nástup do nové práce, ale že mi toto místo změní celý život. A nejen můj, Vlaštovičky, jak toto charitní středisko zkráceně nazýváme, se staly součástí života celé mé rodiny. Bydleli jsme zde, naše děti v domě vyrůstaly a společně jsme prožívali obyčejné i mimořádné dny. Dodnes se mi při vzpomínce na začátky Vlaštoviček nevybaví samotná budova, ale především lidé, kteří jí vtiskli život. Právě zde jsem pochopil, co znamená skutečná služba. Že nejde jen o poskytování sociální péče, ale o vytváření domova, bezpečí a důstojnosti pro druhé. A dnes už vím, že nebyť Domu sv. Cyrila a Metoděje, asi bych neseděl v ředitelské kanceláři Charity Opava. Právě tam totiž začala cesta, která mě po letech přivedla až do mé dnešní role. Letošní oslavy proto budu prožívat nejen jako ředitel Charity Opava, ale především jako člověk, který má s tímto domem spojení významnou část svého života. Budu vzpomínat na první klienty, první zaměstnance i na všechny, kteří se zasloužili o to, že se ze zchátralého kláštera stal opravdový domov. Na oslavy výročí domu srdečně zveme všechny, kteří jsou nebo byli s domem spojeni, těším se, že se mnohými potkám. Přejí Vlaštovičkám, aby i v dalších desetiletích zůstaly místem, kde lidé nacházejí pomoc, přijetí a naději. Protože právě takovými místem pro mě byly, stále jsou a už napořád zůstanou.

Jan HANUŠ

+ ZÁŘÍ

Pět let pojízdné kavárny Radosti

Před pěti lety se představila pojízdná kavárna Radosti. Cesta od nápadu pořídit klientům sociálně terapeutické dílny Radost motokavárnu až k jeho realizaci nebyla snadná. Podařilo se ji zdolat díky sponzorským darům, crowdfundingu festivalu Slunovrat i komplikované přestavbě tříkolky konstruktéry Hagemann. Povedlo se, a pojízdná kavárna Radosti je od té doby vítaným hostem řady společenských akcí.

— ZÁŘÍ

Prázdniny jsou za námi

Tak moc jsme se těšili na čas prázdnin, ale ani jsme se nenadáli, a je za námi. Ovšem i když je někdy po dovolené návrat do zaměstnání není jednoduchý a chvíli trvá, než si zvykneme na náročné pracovní tempo, nakonec to vždy zvládneme. Koneckonců před námi je řada oslav charitních výročí i svátků, takže je na co se těšit. A do dalších prázdnin to uteče, vřdyť už je to pouhých deset měsíců...

STALO SE

• Kavárna Radosti je v muzeu už půl roku

Na třech místech dosud působila Kavárna pro radost, ve které obsluhují klienti sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost. Když jí obchodní centrum Breda & Weinstein koncem roku neprodloužilo smlouvu, vypadlo, že už dále nebude moci ve své činnosti pokračovat. Nakonec ale kavárna dostala azyl ve Slezském zemském muzeu v Opavě. Už je to půl roku, a prvotní obavy, že si lidé do nových prostor nenajdou cestu, se naštěstí nenaplnily. Naopak - zájem lidí se dokonce ztrojnásobil. Reportáž o tom natočil pro Český rozhlas Martin Knítl, odvysílaná byla v pátek 14. srpna a vy si ji můžete pustit ze záznamu v Aktualitách na stránce www.charita-opava.cz.

• Žaluzie od ISOTRY stíní v dílnách

Šestadvacet žaluzií sponzorský věnovala a namontovala do budovy Chráněných dílen Charity Opava v areálu bývalé strojí traktorové stanice na ulici Přemyslovců na konci Jaktáře firma ISOTRA. Možnost zastínit okna v současném tropickém počasí zaměstnanci šicích, keramických, vyšívacích a dalších chráněných dílen velmi oceňují. Děkujeme!

ISOTRA®

KALENDÁRIUM

• Velkému zájmu se o prázdninách roku 2016 těšila nabídka krátkodobého hlídání dětí předškolního i mladšího školního věku, které zajišťovalo **materšské centrum Charity Opava Neškola**. „Hlídali jsme denně šest až osm dětí, jejichž maminky své ratolety neměly kam umístit,“ komentovala to v září téhož roku tehdejší vedoucí Neškoly Svatava Bláhová. Velký zájem byl před deseti lety během prázdnin také o běžný provoz tohoto oblíbeného střediska. Bohužel již v prosinci téhož roku jsme museli Neškolu uzavřít z důvodu chybějících systémových financí na provoz. Neškola totiž nebyla sociální službou, a tak se nemohla ucházet o dotace.

Dráček z šicích dílen pomáhá dětem při učení výslovnosti

Speciální maňásky dráčků, kteří pomáhají dětem učit se správně vyslovovat, ušili zaměstnanci Chráněných dílen Charity Opava na zakázku speciální pedagožky a lektorky odborných kurzů pro pedagogy předškolního vzdělávání Elišky Opatřilové.

„Podobného maňáska dráčka využívám ve své pedagogické praxi i na kurzech již řadu let a u dětí se těší obrovské oblibě,“ vysvětluje Eliška Opatřilová. Pro děti totiž podle jejich zkušeností nepředstavuje jen didaktickou pomůcku, ale stává se opravdovým kamarádem, který je provází nejrůznějšími aktivitami, podněcuje jejich představivost

a slouží jako skvělý motivační i názorný prvek. „Klíčovou částí celého dráčka je jeho pusa, zejména zuby a jazyk. Právě na jejich tvaru a správném užití jsem se švadlenkami pracovala nejdéle, protože slouží také jako pomůcka pro podporu správné výslovnosti,“ vysvětluje dále. Velkou výhodou maňáska je to, že na něm děti ihned vidí správný pohyb jazy-

ka a mohou ho snadněji napodobit. Pomáhá jim tak přirozeně překonat ostych a motivuje ke komunikaci i více stydlivé děti. Jako pomocník může sloužit nejen pedagogům a logopedům, ale také rodičům pro podporu nácviku v domácím prostředí.

Protože o dráčka byl na kurzech velký zájem, řekla si Eliška Opatřilová, že by bylo přínosné nechat vyrobit více maňásků a nabídnout je dalším učitelům.

A jak došlo k tomu, že tuto zakázku dostala právě charitní šicí dílna? „Hledala jsem způsob, jak ho nechat vyrobit, přičemž klíčové pro mě bylo právě místo jeho vzniku. Odmítala jsem masovou produkci daleko za hranicemi a přála si, aby vznikl kousek od mého domova,“ vysvětluje pedagožka. „Moji největší motivací bylo vdechnout dráčkovi život na místě, kde má práce hlubší smysl. Jsem nesmírně vděčná, že se tento záměr podařilo realizovat v prostředí charitních chráněných dílen, takže tato pomůcka pro děti pomáhá i rozdávát radost hned dvakrát,“ uzavírá své povídání.

Další informace, včetně možnosti objednat si dráčka i s dalšími materiály, najdete na facebookové stránce Elišky Opatřilové Grafomotorika hravě a na webu www.grafomotorikahrave.cz.

Radost SPOLU- den inspirací v zahradě Müllerova domu

Celodenní akci s názvem Radost SPOLU pořádá v úterý 15. září od 9.30 do 17 hodin sociálně terapeutická dílna Radost. Poučné i zábavné setkání věnované sociální tematice se uskuteční v příjemném prostředí zahrady Müllerova domu na Komenského 8.

Na programu bude prezentace sociálně terapeutické dílny Radost, především činností a výrobků klientů tohoto střediska Charity Opava, se kterými se budete moci seznámit na stanovištích dřevařské dílny, nácvikové kuchyně a dalších

tvůrčích dílen.

Kromě Radosti se představí také další středisko Charity Opava s názvem Deštník poskytující chráněné a podporované bydlení pro lidi s duševním onemocněním. Prostor dostanou také sociální organizace Jinak, Harmonie a Sirius. Vystoupí rovněž zástupci komunitního plánování statutárního města Opavy. Návštěvníci získají praktické informace určené jak pečujícím osobám, tak lidem, kteří péči potřebují. Pořadatelé zvou všechny, kdo si chtějí popovídat, načerpat informace a strávit příjemný den v klidném prostředí zahrady nacházející se v samém centru Opavy za Slezským zemským muzeem, jehož je součástí. Chybět nebude ani hudební vystoupení. O lahodnou kávu i domácí dobrotu se postará Kavárna pro radost. „Přijďte mezi nás, těšíme se na vás,“ vzkazují organizátoři z Charity Opava.

Malířky z Radosti budou vystavovat v Museu Kampa

V prestižní pražské galerii Museum Kampa budou v září své obrazy vystavovat klientky sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost Světlana Cichá a Ilona Věnková. Po výstavách v Opavě, Jiřkově a Karlově Studánce je to další úspěch malířek, které tvoří pod vedením sociální pracovnice Renáty Šimečkové v Ateliéru Radost.

Obrazy Světlany a Ilony vybrala odborná porota do soutěže pro lidi s mentálním postižením „Každý může být umělcem“, jejímž pořada-

telem je Nadační fond Domova Sulická z Prahy. Letos bylo do soutěže přihlášeno přes dvě stě obrazů, přičemž vybráno bylo sto jedenáct děl,

kteří jsou pro výstavu vhodná nejen tematicky, ale především svou výtvarnou kvalitou. Jak uvádí jeden ze sloganů výstavy, vystavující chtějí být vidět jako autoři, ne jako diagnóza. Obrazy malířek z Radosti s názvy Jablůň a Dáma s hranostajem tak budou od 15. do 27. září k vidění v areálu Sovových mlýnů na Malé Straně v centru Prahy v Museu Kampa, které vystavuje výtvarná díla moderních umělců. Výstava, na kterou bude vstup zdarma, bude prodejní, zakoupený obraz si mohou jeho noví majitelé odnést po jejím ukončení. Ostatní obrazy budou draženy v rámci charitativní aukce 1. prosince 2026 na portále Livebid.cz. Celá částka, za kterou se obraz prodá, půjde přímo autorovi obrazu. V loňském ročníku této akce se v aukci prodalo devadesát obrazů za celkovou částku převyšující osmdesát pět tisíc korun.

Oběma autorkám k tomuto velkému úspěchu gratulujeme!

Rychlá dílenská rota zvládne rozebrat elektro i chytit zloděje

Terčem zlodějů, kteří měli spadeno na materiál dobře zpeněžitelný ve sběrných surovinách, se během prázdnin staly Chránné dílny Charity Opava. Zaměstnanci technické dílny ovšem umí nejen do posledního šroubku rozebrat a roztrždit každý elektroodpad, ale zároveň prokázali velkou pohotovost a značné detektivní schopnosti, díky kterým byly podezřelé osoby v krátké době dopadeny.

První varování svědčící o tom, že má někdo záslusk na roztržený materiál, přišlo během pravidelného úklidového dne dílen, které se nacházejí v Jaktáři. „Všimli jsme si, že je na jednom místě poškozený plot. Zdálo se, že jde o ojedinělý incident, ale hned následující den ráno jsme zjistili, že je plot opět poškozený na jiném místě, a tak bylo jasné, že se někdo snaží do areálu dílen dostat opakova-

ně a cíleně,“ popisuje mistr technické dílny Petr Kovalčík. Spolu se svým dílenským kolegou Petrem Vavrečkou následně zjistili, že z kontejneru pod přístřeškem zmizelo více než sto padesát kilogramů gelových baterií, jejichž výkupní cena je přibližně osmnáct korun za kilo. Záznam z bezpečnostní kamery pak ukázal postavy s kapucemi na hlavách, jak baterie v noci nakládají na vozík a odvá-

žejí pryč.

Petr Kovalčík se svým kolegou nezaháleli a okamžitě obvolali všechny sběrný v okolí s žádostí, aby jejich pracovníci dali vědět, pokud by se u nich někdo pokusil kradeně baterie zpeněžit. Strategie se vyplatila rychleji, než čekali. „Za dvě hodiny poté mi volali z Opemaltu na Vančurově ulici, že právě toto množství se snaží odevzdat podezřelé osoby, a tak jsme nasedli do auta a hned tam jeli,“ vypráví dále Petr Kovalčík. U pokladny výkupny stála osoba, která tvrdila, že sto kilo baterií patří jí.

Tato verze však neobstála, protože podle Kovalčíka je prakticky vyloučeno, aby jednotlivec vlastnil tak velké množství starých baterií. Poté už vše probíhalo rychle. Na místo byla přivolána policie, která podezřelou osobu odvezla k výslechu na služebnu. Do areálu dílen následně dorazila tři policejní vozidla a proběhlo důkladné šetření. Zaměstnanci charitních dílen nyní věnují zvýšenou pozornost stavu oplocení a pravidelně je kontrolují, aby podobnému incidentu předešli.

Rychlá rota z dílen, jak si po tomto rychlém a úspěšném pátrání s nadsázkou říkají, proto další případným pobertům vzkazuje: „Raději to u nás ani nezkoušejte, nevyplatí se vám to!“

STANE SE

• Anežka v září

Ve velkém stylu se po prázdninové pauze vrací Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava. Na září si jeho členové nachystali velmi zajímavé besedy a přednášky a navrch ještě výlet do Frýdku-Místku. Hned v úterý 1. září se členové klubu setkají na besedě s manažerem Charity Opava Tomášem Schafartzikem. O týden později, tedy v úterý 8. září, je čeká zajímavá přednáška kronikáře obce Nové Sedlice Tomáše Sánky na téma „Poutní kostely ve Slezsku a na Moravě“. A do třetice proběhne v sídle klubu, tedy v Dením stacionáři pro seniory na Kylesovské 4 v úterý 15. září beseda s Evou Peterkovou z Muzea Hlučínska na téma „Kuchyně a vaření na Hlučínsku“. Zatímco všechny tyto akce začínají pokaždé v 16 hodin, na poutní zájezd ve středu 23. září se vyjede již v 6.30 hodin. Účastníky zavede na pouť seniorů do Frýdku-Místku do baziliky Navštívení Panny Marie a podívají se i do výroby Marlenka.

Napsali o nás

• Za Tomášem Koliandrem

Na další divadelní sezónu se připravuje Tomáš Koliandr. Tak v červenci před dvaceti lety referovaly opavské noviny o tom, že tento zakladatel divadla jednoho herce s názvem Divadlo Radost a obyvatel charitního Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách vstupuje do dalšího roku své ojedinělé umělecké tvorby. Tomáš Koliandr, který byl nepřehlédnutelný pro sněhobílé vlasy ladící s jeho bílou holí, své divadlo založil v roce 1994 a nastudoval od té doby mnoho kusů, například Dona Juana, Evžena Oněgina, Zeyerovu Zahradu mariánskou či Popelku nazaretskou. Pamětníci si z jeho repertoáru určitě vzpomenou rovněž na představení na motivy knihy J. Á. Komenského Labyrint světa a ráj srdce, v němž text přednesl ve staročeštině. Tomáš byl sám sobě dramaturgem i režisérem a také se doprovázel hrou na housle. Navzdory svému zrakovému handicapu odehrál s velkým nasazením na stovky představení. Tomáš Koliandr zemřel letos v červnu ve věku pětapadesáti let.

REGION OPAVSKO,
červenec 2026

Svůj dům jsem tehdy mohl zaplatit

vzpomíná umělecký řezbář Vladimír Ptaszek, jehož dřevěná haptická

Řezbář Vladimír Ptaszek (1953) je díky své tvorbě nepřehlédnutelnou postavou uměleckého světa. Jeho životní cesta je ale také lemována blízkými kontakty se signatáři Charty 77, vzdorem proti komunistickému režimu a neochotou nechat se jím svázat. To sice přinášelo vnitřní svobodu, člověk za ni ale musel něčím zaplatit. Třeba vyhazovy z práce, sledováním, zákazem vycestovat byt i do sousedních socialistických států a dalším šikanováním. Podrobně se s životním příběhem charismatického Vladimíra Ptaszka z Petřvaldu na Ostravsku můžete seznámit na stránkách společnosti Paměť národa, doporučujeme k přečtení či poslechu. Tento rozhovor nicméně vedeme pro zpravodaj Charity Opava Domovník a také pro Vlastofku, což je časopis klientů Domu sv. Cyrila a Metoděje. Budeme se proto věnovat hlavně té části životní pouti Vladimíra, která je svázána s opavskou Charitou, především pak s Domem sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách u Opavy, neboť právě zde zanechal zřetelnou stopu.

Přesto na začátek dovolte několik osobních otázek. Jako umělecký řezbář se věnujete od počátku tvorby náboženským motivům, koneckonců díky tomu jste se také potkal s Charitou Opava, k čemuž se časem dostaneme. Co vás k takto zaměřené tvorbě motivovalo, táhlo? Respektive, je vaše tvorba spojena s vašim životním nastavením?

No je. Ale nebylo to tak vždy. V roce 1976 si mě na vojenské základní službě k sobě pozval náčelník kontrarozvědky, a přemlouval mě, abych donášel na kamarády vojáků. Ty nabídky byly celkem tři, postupně k nim přibývalo vydírání. Nevyšlo mu to, ale já jsem se z toho úplně sesypal. Od dětství jsem se od rodičů učil, že svět je dobrý, že musím zdravit, za vše poděkovat, že pokud to tak bude, bude dobrý i svět. A to se mi zhroutilo, a najednou jsem nevěděl, co dál. A jak jsem byl celý nalomenný a nejistý, tak jsem tak nějak mechanicky zamířil do stolárny, tam jsem si vyžádal dřevěný hranolek, a do něho jsem příborovým nožem, obyčejným hliníkovým nožem, vyřezal takového vousatého starce, který je slepý. A to byla moje reakce na stres z této situace. A zároveň jsem najednou zjistil, že se něco stalo, že už nejsem schopen vnímat to, co se kolem mě děje, ryze materiálně. Že to byl začátek mé konverze, jsem

si ale uvědomil až později.

Každý asi máme v životě nějaký úkol, ale někdy může být úplně jiný, než jaký zamýšlíme, nebo jaký si vůbec umíme představit. Tak jako onen komunistický lampasácký Mefisto, který vás sváděl, abyste se stal konfidentem, a přitom vás tím nasměroval úplně jinam...

No přesně! Takže tomu náčelníkovi dodneška moc děkuju a říkám mu: Majore Fialo, ať je vaše duše v pohodě a světlo věčné, prosím, ať vám svítí na plný výkon, pořád. Protože on mi úplně změnil život.

Jak si ale vysvětlujete ten moment, kdy jste z místa, kde se vás snažil důstojník komunistické kontrarozvědky zlomit, abyste donášel na své kamarády, utekl rovnou do dřevařské dílny?

To souvisí s tím, že když mi bylo třináct roků, pobýval jsem na prázdninách ve Vítkově na Opavsku u prarodičů, byli skvělí. A jednou odpoledne všechny děti někam odešly a já jsem zůstal sám na dvorku. Nuda jako hrob, nevěděl jsem, co mám dělat. A tak jsem šel do sklepa, tam jsem se podíval na hromadu dříví a našel jsem v té změti takový hranolek, asi tak třicet centimetrů dlouhý, čtyři na čtyři centimetry. A do toho jsem rybičkou vyřezal afrického bůžka. Tehdy jsem zrovna četl knihu Henryka Sienkiewicze Pouští a pralesem,

a fakt mě hodně brala.

Tahle vaše iniciační plastika je už nejspíše stejně jako onen slepý vousatý starce z vojny asi nenávratně ztracena, že?

Představte si, že ne! Obě dvě, byt vznikly v rozmezí deseti let, má stále moje sestra. Naštěstí, protože ona je opatruje. Jinak už by dávno někde zmizely, při stěhování by se ztratily jako něco bezvýznamného. Ale pro mě jsou opravdu iniciační.

Pojďme zpět k vaší konverzi. Konverze k víře jako vzdor proti režimu, to se v oněch časech, pokud si pamatuji, dělo dost často. Ale stejně často to pak mnohým nevydrželo...

Ten proces trval dva roky. Já jsem byl velmi spokojeně a příjemně uvelebený v tom, jaký jsem byl do té doby. A to se mi zhroutilo. Ale vůbec by mě nenapadlo, že se mi děje konverze. Došlo mi to, až když se vrátil z tříměsíčního kriminálu ve vojenské věznici Sabínov jeden voják, prima kluk ze Slovenska. Vyprávěli jsme si, a on se mě najednou ptá: „Ty si kňaz?“ No jasně, že jsem nebyl, jenom mě to všechno kolem víry najednou zajímalo a asi jsem o tom pořád mluvil. No, když si tak vzpomínám, já jsem byl určitě takový ten nepřijemný a vlezlý konvertita. Ze všech stran jsem slyšel: Já už tě tady jako náboženského fanati-

ka fakt nechci. Všude jsem vplétal nějaké biblické citáty, musel jsem hodně lidem lézt na nervy. Ale naštěstí mě to brzy přešlo, protože jsem pochopil, že tím všechny spíše odrážuju. A tak jsem místo toho stálého mluvení a přesvědčování začal vyřezávat. Samozřejmě jsem se tím nemohl tehdy živit, takže jsem vyřezával jen pro sebe a své známé, a od toho roku 1978 jen biblická témata. A to vlastně i navzdory tehdejšímu režimu. Ten mi jako nepřátelské osobě dovolil pouze vykládat vagóny a pracovat v kotelně. Když jsem se totiž vrátil z vojny, bydlela u mě známá rodina signatářů Charty 77, hudebníci Dáša Vokatá a Londýn. (Dáša Vokatá a Zdeněk Vokatý, zvaný Londýn byli jedni ze zásadních představitelů undergroundového hnutí a první signatáři Charty 77. Perzekuce režimu je posléze vystvaly do exilu. Dáša Vokatá je dnes manželkou herce Oldřicha Kaisera - pozn. red.) A to nemohlo zůstat bez pozornosti Státní bezpečnosti.

Křížová cesta je asi jedna z největších výzev, před kterou může být řezbář postaven, je to tak?

O vytvoření křížové cesty jsem snil od roku 1990. Taková velká věc! Patnáct zastavení, jak to mám pojmout! Lákalo mě se do té práce pustit, ale zároveň jsem měl strach. No a v tuhle chvíli se u mě objevil Leoš Ryška (současný ředitel TV Noe - pozn. red.) a říká: „Sestry Dobrého Pastýře by potřebovaly udělat křížovou cestu.“ My jsme se s Leošem znali, on má rád dřevo, protože je sám vyučený stolař. Tak jsem na to kývnul. Sestry tehdy neuměly česky, tak jsem s sebou na jednání vzal manželku Alču. Řekli jsme si, co a jak, a pak jsem jim přinesl nějaké své návrhy, takové velké. A sestra Kristel z Holandska, hospodárka a velmi pečlivá ekonomka, mi řekla: „Nic tak velkého nepotřebujeme, do naší malé kapličky budou stačit řezby v rozměru desetkrát deset centimetrů.“ Jak já jsem jí za to dnes vděčný! Protože jsem to tehdy ještě neuměl.

Pracoval jsem pak tři měsíce, sestry postupně jednotlivé varianty schvalovaly a já řezal a řezal. A to mě nakoplo, pomalíčku jsem získával větší sebevědomí a své řezby křížových cest zvětšoval a zvětšoval.

díky křížové cestě pro Vlašтовиčky,

křížová cesta už třicet let zdobí kapli Domu sv. Cyrila a Metoděje

To ano, protože křížová cesta, kterou jste v roce 2005 vyřezal pro otce Vítu Řehulku do nově vystavěného kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu, už je dost velká...

To tedy je. Ale když jsem ji dokončil, říkal jsem Víťovi, že kdyby mě o tuhle práci požádal před deseti lety, tak bych do toho nešel. Opravdu bych na to ještě neměl. Jasně, že dnes bych zde ledacos udělal jinak, ale to je vývoj. U této křížové cesty mám radost z osmého zastavení, kde je to vlastně jenom jedno tělo a z něho vycházejí figury jeruzalémských žen. A to je perfektní. Ale to jsem si vypůjčil od Donatella, z jeho ztvárnění nějaké válečné vravy. No dvanácté století... Tak jsem to převedl do kostela k Víťovi Řehulkovi.

Svět je malý, víte o tom, že sestra Víti Řehulky Svatava Bláhová pracovala velmi dlouho v Charitě Opava, vlastně je to nedávno, co odešla na zasloužený odpočinek? A byla deset let asistentkou a pravou rukou ředitele Jana Hanuše...

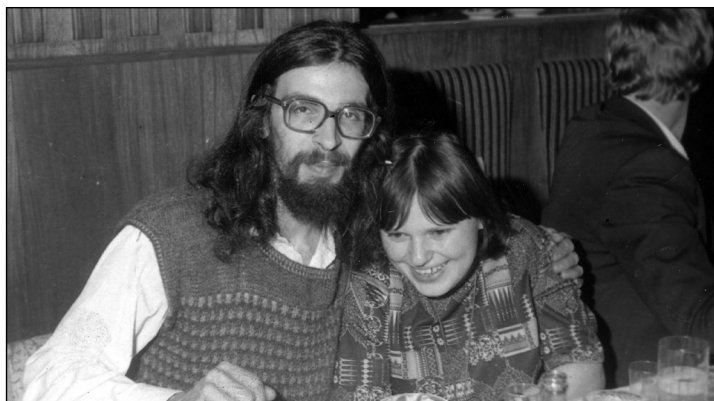
Ne, tak to jsem fakt nevěděl... To je nádherná.

Máte představu o tom, kolik křížových cest jste již vyřezal?

Dvacet reliéfních a deset jako kresbu nožem.

Tak to máte dobrý přehled...

Nemám, ale já si to od roku 2005 zapisuju, protože se mě na to občas někdo zeptá, tak jako právě teď vy. A zapisuji si i další své práce. Za dobu vdovectví je to určitě nějakých tisíc pět set řezeb. Teď se mě na to ptal biskup Martin David: pořád vyřezáváte i jako penzista? A já na to: Jsem loni to bylo sto třicet řezeb.

Dřevěný kříž, který nosí biskup Martin David, je také od vás, že?

Ano, je. A teď jsem vyřezal také kříž pro papežského nuncia Okola.

Pojďme tedy k vám a Charitě Opava. Jak a kdy jste se vlastně poznal s jejím ředitelem Honzou Hanušem?

Na počátku devadesátých let jsem neměl telefon, takže jsem nabídku svých řezeb rozesílal případným zájemcům písemně, ale později jsem si zadával inzerci na prodej křížové cesty v Katolickém týdeníku. A na základě jednoho takového inzerátu se u mě Honza objevil. A vyprávěl o tom, že by chtěl mít křížovou cestu v domě pro nevidomé, a to takovou, kterou by si tihle lidé mohli osahat, která by byla haptická. No, a já jsem právě měl jednu takovou už vyřezanou. Tak si ji Honza odvezl na zkoušku, aby si ji klienti prohlídli, tedy osahali a rozhodli se, jestli ji u sebe chtějí.

A vyšlo to, takže od té doby je vaše křížová cesta neodmyslitelnou a důležitou součástí Domu sv. Cyrila a Metoděje. Byl jste se tam někdy podívat?

Byl, ale jen krátce poté, co byla moje křížová cesta v kapli instalována. Já moc nikam nejezdím.

A jste s jeho zaměstnanci a klienty ještě v kontaktu?

V kontaktu s Vlaštovickými stále jsem, pročítám si každý zprávu Vlaštofka, který mi posíláte, a opravdu hodně si užívám ty drsné vtipy o nevidomých, které tam máte. A do Vlaštoviček taky každoročně posílám pohledy. Posílání pohlednic je taková vzpomínka na staré časy. A to mám moc rád. Napsat pohled, nalepit na něj známku, a hodit ho do schránky...

Vladimír Ptáček na archivním snímku s manželkou a syny.

Vždyť to je krásné.

Říkáte, že nikam moc nejezdíte. Tak není čas to změnit? V září budeme ve Vlaštovičkách slavít výročí třiceti let od otevření Domu sv. Cyrila a Metoděje. Ještě vám přijde oficiální pozvánka, ale už teď se ptáme: přijdete se podívat?

Dostávám různá pozvání každou chvíli, ale většinou se omlouvám. Tak snad to tentokrát vyjde.

Budeme se těšit! Tím ale naše vyprávění nekončí. Od Jana Hanuše vím, že jste mu skoro po dvaceti letech zavolal a o dvě desetiletí staré zakázce na křížovou cestu do Vlaštoviček mu povypověděl něco, co v té době nevěděl... A u toho jste mu dal dárek, další vyřezávanou křížovou cestu. Čím to?

Honza Hanuš byl tehdy překvapený, že mu jenom tak mírně týrnix chci věnovat celou křížovou cestu. To se asi úplně často nestává... No já bych mu ji taky jenom tak běžně nedal. Proč bych to dělal, vždyť taková křížová cesta stojí hodně peněz, že? Jenže mi to, že ode mě Honza před dvaceti lety koupil tu křížovou cestu pro Vlaštovičky, tehdy ohromně pomohlo. Potřeboval jsem totiž zaplatit splátku za koupi finského domku, ve kterém jsem bydlel a dodnes bydlím, a neměl jsem na to. Polovinu jsem si vydělal prodejem jedné křížové cesty, ale nutně jsem potřebovat prodat ještě další. A když pak před Vánocemi přijel Honza Hanuš, tak se to z čista jasně vyřešilo, ale těsně před průšvihem! Byl to krásný dárek pod stromček. Tehdy jsem jen tak naprázdno polk-

nul, poděkoval, a dělal jsem, že je to pro mě úplně normální situace. Ale samozřejmě mi došlo, že jsem mohl svůj domek zaplatit jen díky pomoci od Honzy, za honorář za křížovou cestu pro Vlaštovičky. A proto jsem mu po letech věnoval další křížovou cestu. Za tu pomoc.

Takže tu druhou křížovou cestu jste již vyřezával rovnou s tím, že ji věnujete Janu Hanušovi a Charitě Opava?

Ne. Pracoval jsem na ní v létě roku 2004, v době, kdy umírala má žena Alča. Zemřela 1. září. Ona byla skvělá v tom, že když jí bylo těžko, nechťela, abych byl stále u ní. A já jsem v té době nebyl schopen dělat nic jiného, než sedět ve sklepě a vyřezávat tuto křížovou cestu. Jen občas jsem nachystal jídlo nebo jí s něčím pomohl, když na mě zavzvonila, ale jinak jsem stále vyřezával. Nic jiného, než jen vyřezávat, mi nešlo. Práci jsem dokončil tři dny před její smrtí. Tuhle křížovou cestu jsem vyřezal i pro ni. Alča se chtěla s životem vypořádat sama, smířit se se všemi, také s rodiči. A to se jí povedlo. Bylo to vlastně krásné. Podívejte se, tady mám její fotografii...

Víte, kde je dnes tato křížová cesta umístěna?

Ne, tak to nevím...

V kapli ve Zlatníkách, naproti rodnému domu otce Víti Řehulky, před chvílí jsme vzpomněli, že jste mu do kostela v Zábřehu také vyřezal křížovou cestu.

No teda... (Odmlčí se a pokračuje až po delší pauze.) Víta Řehulka sloužil mši při posledním rozloučení s mou ženou Alčou.

Mraveneček slaví čtvrtstoletí

Čtyři tlusté sešity zápisů, fotografií či novinových výstřižků tvoří kroniky, do kterých zaznamenávají zaměstnanci denního stacionáře pro lidi s kombinovaným postižením Mraveneček vše důležité, co se zde ten který týden či měsíc přihodilo. První zápis do této výjimečné kroniky byl zaznamenán v září roku 2001. Počítáte správně, Mraveneček právě slaví čtvrt století od svého založení.

Inspirací pro název tohoto střediska Charity Opava se před pětadvaceti lety stala sloka známé básně Františka Hrubína: „Mraveneček v lese, těžkou kládu nese, pomozte mu kamarádi, sám ji neunes.“ Jeho prvními klienty totiž byly děti a mladí lidé s těžkým tělesným a mentálním postižením, kteří potřebují celodenní pomoc jiné osoby. Odborně řečeno se jedná o osoby zařazené do III. a IV. kategorie stupně závislosti.

Dnes už by to nebylo možné

Název tehdy vymysleli manželé Blanka a Hynek Závorkovi, kteří stáli u vzniku Mravenečku. V době studií jezdili na různá setkání jako asistenti k dětem, kterým byla diagnostikována velmi vážná nevyléčitelná nemoc mukopolysacharidóza. Ze závěrů bakalářské práce Hynka Závorky na Caritas - Vyšší odborné škole sociální v Olomouci pak vyplynulo, že v Opavě chybí zařízení určené pro lidi s tímto a podobnými handicapem. A díky jejich aktivitě a pomoci tehdejší ředitelky Charity Opava Anny Ekslerové se stalo něco, co by dnes už bylo těžce možné. Pouhý rok od nápadu zřídit denní stacionář pro děti s kombinovaným postižením bylo toto středisko Charity Opava skutečně otevřeno. Hynek Závorka byl pak prvním vedoucím tohoto střediska, později ho vystřídala Marie Tichá. Dnes stojí v čele Mravenečku Jana Konopková.

„Máme stále klienty...“

Díky poctivě vedeným archivním kronikám je možno spočítat, že služby stacionáře za dobu jeho

existence využilo celkem čtyřicet sedm klientů. „Možná by se to někomu mohlo zdát málo, ale my se rádi pochlubíme tím, že máme stále klienty, kteří k nám jezdí už spoustu let, a to je pro nás pochvala,“ říká Jana Konopková. Podle ní to svědčí i o tom, že klienti jsou se službou Mravenečku a vším, co k ní patří, spokojeni. „A když je v pohodě klient, je spokojený také jeho opatrovník,“ dodává.

Asi nejdéle byl součástí rodiny Mravenečku klient Petr, který se stal úplně prvním klientem stacionáře hned na podzim roku 2001. I když neuměl komunikovat běžným způsobem, dokázal vše vyjádřit pomocí gest a mimiky, a postupně se mu všichni naučili v každé situaci porozumět. Mraveneček navštěvoval až do roku 2024, poté se musel z důvodu zhoršujícího se zdravotního stavu přestěhovat do pobytové služby v Dolních Živicích. Kamarádi z Mravenečku se s ním ale

stále vídávají, nedávno ho byli v jeho novém domově navštívit. A jiní klienti se třeba zase po čase vrací. „Tak jako další náš klient, shodou okolností rovněž Petr, který služby Mravenečku využíval v samém začátku jako malé dítě, a nyní se k nám po letech vrátil už jako dospělý mladý muž,“ pokračuje Jana Konopková.

O Mraveneček je stále zájem

Za pětadvacet let prošel Mraveneček řadou změn. Protože klienti stárli, přestal být stacionářem pouze pro děti a dnes je určen všem lidem s kombinovaným a mentálním postižením z Opavy a okolí. Výraznými úpravami prošly také prostory Mravenečku na Neumannově ulici v Opavě. Zaměstnancům ulehčuje práce s přesunem imobilních klientů z místnosti do místnosti takzvaný stropní pojezd, větší komfort nabízí nově zrekonstruovaná bezbariérová koupelna, relaxační míst-

nost a prostorná terasa.

O pobyt v Mravenečku je stále zájem, nyní jsou v pořadníku dva zájemci, na které se zatím nedostalo. „Někdy se na přijetí bohužel chvíli čeká, ale často je to možné hned, alespoň na půlden, aby klient poznal nové prostředí a postupně si zvykal,“ vysvětluje vedoucí.

Kde si dobít baterky

Toto vše by však samo o sobě nevytvořilo z Mravenečku příjemné a pozitivní místo. Mraveneček je proslulý dobrou zábavou, například svými nápaditými tematickými zaměřenými maškarními plesy, výlety po Opavě i do vzdálenějších míst, všemožnými tvořeními, mikulášskými i vánočními besídkami a celou řadou dalších akcí, díky kterým je tady stále živo. Přestože jsou kombinovaná postižení klientů skutečně velmi těžká, daří se kolektivu Mravenečku z tohoto charitativního střediska vytvářet prostor, do něhož rádi docházejí na návštěvu i další pracovníci Charity Opava. „Je to i díky stabilnímu kolektivu. Jsme tady už dlouho stejná parta, jen se střídají zaměstnankyně, které odcházejí na mateřskou dovolenou a zase se vrací, většina z našich děvčat má tři děti,“ pochvaluje si Jana Konopková. A za pravdu jí dává i ředitel Charity Opava Jan Hanuš: „Když si potřebuji takzvaně 'dobít baterky', zajdu si na návštěvu do Mravenečku, to vždy zabere.“ Přesvědčit se o tom můžete i vy, pokud 23. září přijдете do Mravenečku na Den otevřených dveří chystaný u příležitosti půlkuletého výročí. Srdečně zveme! „Pracuji tady už osmnáct let, hodně jsem se toho naučila, měla jsem a mám příjemné kolegy. A tak ti, milý Mravenečku, přeji dalších pětadvacet let fungování, spokojené klienty a pracovníky, kteří budou dál dělat tuto práci srdcem,“ shrnuje Jana Konopková.

Mraveneček v lese těžkou kládu nese

Posláním stacionáře Mraveneček, který je určen lidem z Opavy a spádové oblasti Opavska, je pomáhat klientům k co nejvyšší soběstačnosti a současně jim umožnit smysluplně trávit volný čas v kolektivu vrstevníků.

Pečujícím rodinám tím nabízí potřebnou úlevu a přináší možnost oddychu a načerpání nových sil.

O klienty je zde postaráno po všech stránkách, kromě zajištění jídla a hygieny, pocitu bezpečí a celodenního programu se zaměstnanci snaží také každého z nich individuálně, alespoň o mravenčí krůček, posunout dále. Slouží k tomu různé me-

tody, jako například míčkování, ergoterapie, senzorická a bazální stimulace, muzikoterapie, arteterapie a podobně. Pracovníci Mravenečku také podle schopností uživatele úspěšně využívají různé metody alternativní komunikace, například mimiku, cílené pohledy očima, gesta či pikogramy.

Pokud to počasí dovolí, vyražejí zaměstnanci s klienty na výle-

ty po Opavě i okolí a navštěvují různé akce. K pobytu na čerstvém vzduchu přispívá také nově zrekonstruovaná bezbariérová terasa. Rodičům a opatrovníkům je k dispozici sociální poradenství a také případová sociální práce.

Zaměstnanci Mravenečku usilují o to, aby si zde každý klient rychle zvykl, poznal nové lidi a našel si kamarády, aby mohl v rámci možnosti dělat to, co ho baví a učil se stále něco nového. Zkrátka aby se v kolektivu vrstevníků cítil dobře a příjemně.

Jak jít poslepu se zátěží a zacpanýma ušima

Představte si, že vám někdo nasadí brýle simulující naprostou nevidomost, do uší vám strčí zvukové ucpávky, do jedné ruky dá francouzskou a do druhé bílou hůl, a abyste to neměli tak jednoduché, navlékne vám k tomu všemu závaží na kotníky a nasadí na záda zátěžovou vestu. No a pak vás vyše na procházku do ulic pražského Radotína, kde to vůbec neznáte. Tak právě tohle absolvovaly vedoucí sociální rehabilitace Spojka Marie Kořínková a její kolegyně Lucie Černínová v rámci odborného kurzu.

Charitní středisko Spojka pomáhá dospělým lidem s těžkým zrakovým postižením a lidem s lehkým mentálním znevýhodněním. Aby byly jeho služby profesionální, snaží se zdejší pracovníci stále vzdělávat. Marii Kořínkové i Lucii Černínové v tom pomáhá odborný kurz Vybrané kapitoly z kurzu instruktorů prostorové orientace a samostatného pohybu nevi-

domých a slabozrakých, který pořádá Institut prostorové orientace v Praze. Kurz trvá celkem dvě stě padesát hodin, proto ho pořadatelé rozdělili do tří částí. První část proběhla v únoru, ta druhá skončila před prázdninami. Nejprve probíhala online a účastnice se seznámily s celou řadou klíčových témat, jako například architektonickými bariérami, vývojem pro-

storové orientace u dětí, s kombinovaným postižením zraku a sluchu a dalšími.

Následně čekaly obě kolegyně čtyři intenzivní dny v Praze, kde si všechny teoretické znalosti ověřily v praxi. Právě zde musely absolvovat simulaci s řadou pomůcek imitujících různé druhy handicapů. Absolvovaly také trasu s různými stupni omezení zraku, včetně cesty vlakem, metrem či tramvají i procházku s vodícím psem. Účast na této velmi přínosné vzdělávací akci byla možná díky finanční podpoře Nadace ČEZ v rámci grantu Neziskovky – profesijní rozvoj sociální péče. Podpořen byl projekt Rozvoj odborné úrovně služby. „Velmi si toho vážíme, protože můžeme neustále zvyšovat svou kvalifikaci a tím výrazně zlepšovat kvalitu služeb pro naše klienty, aby mohli žít co nejlépe a nejméně omezeně život,“ vzkazuje závěrem Marie Kořínková.

Defibrilátory zachraňují životy

V případě náhlé srdeční zástavy mohou díky nim zachránit postiženému život i naprostí laici. Dva automatizované externí defibrilátory Heartstart FRx, které umí pomocí elektrického výboje obnovit správný srdeční rytmus, má nyní ve svých chráněných dílnách a na recepci svého ředitelství v Jaktarži k dispozici také Charita Opava. Umožnil to dar Nadace ČEPS ve výši osmdesát tisíc korun.

Umístí tento přístroj především do Chráněných dílen Charity Opava má své opodstatnění. Práci zde nachází na sto osmdesát lidí s všemožnými zdravotními problémy a různými stupni příznaků invalidního důchodu, například osoby po infarktech, diabetici, epileptici, lidé s duševním onemocněním nebo se zkušeností

s hospitalizováním v psychiatrické nemocnici. Možnost náhlé zástavy oběhu zde tedy představuje velké nebezpečí, neboť v dnešní uspěchané době postihuje stále více mnohem mladších a zdravějších lidí.

Automatizovaný externí defibrilátor FRx je vybaven hlasovou návodovou a grafickou v českém jazy-

ce, která vede zachránce v průběhu celého poskytování první pomoci. Nejprve vyhodnotí srdeční aktivitu postiženého a doporučí či nedoporučí provést výboj, k čemuž stačí zmáčknutí jediného tlačítka.

Pomocí hlasových příkazů navádí ke správnému provádění masáže srdce podle jednoduché návodky. S tím, jak přístroj správně používat, již zaměstnanci Charity Opava postupně seznamuje technik BOZP Tomáš Truneček (na snímku).

Finanční prostředky, které Charitě Opava poskytují majoritní donátoři, jsou určeny primárně na úhradu základních provozních nákladů organizace a mzdy zaměstnanců.

Oba potřebné, ale nákladné defibrilátory jsme mohli pořídit díky finančnímu daru Nadace ČEPS, za který tímto děkujeme.

OBČANSKÉ JUDO

• Mám výpověď

Bydlím už tři roky v nájemním bytě. Mám uzavřenou smlouvu na dobu neurčitou. Nyní pronajímatel přišel s tím, že chce byt prodat a oznámil mi, abych si hledal nové bydlení s tím, že mi dá výpověď. O týden později přišel a předložil dohodu o ukončení nájemního vztahu s výpovědní lhůtou tři měsíce. Má právo pronajímatel ukončit nájem? Tomáš

Dohoda je dvoustranné právní jednání, které vždy vyžaduje souhlas obou stran. Jestliže s ukončením nájmu nesouhlasíte, nemusíte návrh pronajímatele přijmout ani podepisovat jakýkoliv dokument. Současně platí, že samotný záměr pronajímatele byt prodat nepředstavuje zákonný důvod pro výpověď z nájmu bytu sjednaného na dobu neurčitou. Občanský zákoník upravuje důvody, kdy může pronajímatel nájem bytu vypovědět. Samotný prodej zde uveden není. Naopak obecně platí, že při převodu vlastnického práva k bytu přechází práva a povinnosti z nájemního vztahu na nového vlastníka. Jinými slovy, nový vlastník vstupuje do postavení pronajímatele a nájemní vztah pokračuje za stávajících podmínek. Nový vlastník by pak ale mohl ukončit nájemní vztah výpovědí z důvodu, že byt potřebuje pro sebe či své blízké. Pokud by vám nyní pronajímatel doručil výpověď z nájmu, je potřeba její znění posoudit a v případě neoprávněné nebo vadné výpovědi se bránit. Nyní ale můžete udělat následující: nepodepisovat dohodu o ukončení nájmu, pokud nechcete, nadále řádně plnit povinnosti nájemce, zejména včas hradit nájemné a služby a veškerou komunikaci s pronajímatelem vést písemně a uchovávat si ji. Pokud byste měl zájem situaci řešit smírně a byl ochoten se v budoucnu odstěhovat a řešit situaci dohodou, je možné jednat také o podmínkách dobrovolného ukončení nájmu, včetně případné finanční kompenzace, delší lhůty k zajištění nového bydlení či úhrady nákladů spojených se stěhováním.

Lucie TRUNEČKOVÁ,
Občanská poradna Opava

Krátce

• Zveřejnili jsme výroční zprávu

„Pokud byl rok 2024 rokem plným nečekaných zvratů a bleskového nasazení, uplynulých dvanáct měsíců se neslo ve znamení trpělivé, systematické práce a stabilizace našich služeb.“ Takto začíná úvodní slovo ředitele Jan Hanuše k právě zveřejněné výroční zprávě za rok 2025. Najdete ji na stránkách www.charitaopava.cz pod záložkami „O nás“ a „Ke stažení“ a dočíst se v ní můžete o tom, co jsme zažili v Charitě Opava v roce 2025.

2025

VÝROČNÍ ZPRÁVA

• Opět Opravárna

Pokazil se vám o prázdninách elektrický přístroj? V sobotu 5. září budete mít možnost nechat si ho zdarma opravit. Opět totiž otevře Opravárna, kde vám technik nefunkční elektro zdarma prohlédne a často na počkání rovnou opraví. K dispozici bude od 9 do 17 hodin v zelené kontejnerové sestavě před areálem Chráněných dílen Charity Opava na ulici Přemyslovců č. 37 na konci Jaktáře. S technikem se můžete dopředu poradit na tel. čísle 734 130 467.

Naši činnost podporují:

Opava

Moravskoslezský kraj

Zajímavosti

Víkendový pobyt pořádáme již po čtvrté

Dalšího pokračování se o víkendu od 2. do 4. října 2026 dočká pobyt pro lidi s postižením organizovaný Charitou Opava. První takovýto pobyt se uskutečnil v roce 2023 a mělo se jednat o jednorázovou akci. Značný zájem ze strany dospělých lidí se zdravotním postižením i jejich rodinných příslušníků či opatrovníků si ale vyžádal další opakování. Letos se uskuteční již po čtvrté. Není se co divit, protože už od počátku je každý víkendový pobyt pro dospělé lidi s handicapem nabitý bohatým programem. První akce měla název „Za zábavou a poznáním s Radostí“, druhá „Za sportem a poznáním s Radostí“ a třetí se nesla v duchu názvu „Za poznáním všemi smysly“. Účastníci se během předchozích ročníků po tradičním seznamovacím večírku například zúčastnili společného tvoření, tréninku fotbalistů SFC Opava na stadionu v Městských sadech, prohlédli si zámek v Raduni a absolvovali řadu výletů. Nutno říci, že pro většinu z nich bylo velkou atrakcí také nocování v prostorách denního stacionáře Mravenček. Bohatý program slibuje i letošní víkend, který proběhne v duchu hesla „Malý únik od všedních dnů“. Víkendový pobyt, během kterého bude mít každý účastník zajištěnou podporu osobního asistenta, si pochvalují nejen jeho účastníci, kterým přináší zpestření každodenního života, ale také jejich rodiče a opatrovníci. Ti totiž mají možnost si alespoň na chvíli odpočinout od náročné péče o své opatrovance. Akce proběhne opět v bezbariérových prostorách sociálně terapeutické dílny Radost na ulici Přemyslovců 26 v Jaktěři a v denním stacionáři Mravenček na Neumannově ulici 3 v Opavě. Podrobnější informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz. Pobytový víkend se uskuteční s podporou statutárního města Opava.

Spojka má moderní brailskou tiskárnu

Nadační fond
Českého rozhlasu

Novou brailskou tiskárnu Everest mají k dispozici ve středisku Spojka. Podařilo se to díky příspěvku Nadačního fondu Českého rozhlasu Světluška ve výši sto třicet tisíc korun. Tiskárna umí převádět materiály do Braillova písma a vytvářet hmatovou grafiku, což velmi ocení nevidomí klienti tohoto střediska Charity Opava. Spojka pomáhá dospělým s těžkým zrakovým, lehkým mentálním či kombinovaným postižením. Ti si díky tiskárně budou moci například osahat mapy, plány tras či nákresy předmětů. Umožní jim také přístup k úřední dokumentaci, smlouvám či různým dokumentům, a tak si budou moci své záležitosti spravovat samostatně bez asistence druhé osoby. Práce s těmito 3D výtisky zároveň udržuje a rozvíjí jejich hmatové vnímání, které je pro fungování v běžném životě nezbytné. Děkuje!

Pro inspiraci

• Sluší se poděkovat

Sluší se někdy poděkovat rodině krajiny za moudrost, kterou ona dovede podávat tak, jak to nedovede krajina jiná, než právě ta, v níž se člověk narodil. Sluší se poděkovat jí za stálý doprovod, za mnohé podobnosti, jež se odehrávají v krajině naší duše. A potom také poděkovat za příklad naprostého odevzdání se všemu, co z nebe na ni přichází, kdy jako „žebračka na kolenou pod nebem modravým“ jen se dívá a čeká a důvěřuje. A je dobré jí být vděčný i za to, že nás uvádí do krajiny církve, do její liturgické proměnlivosti s odrazem všech barev a prožitků radosti i bolesti, ukřižování i slavného vzkříšení.

Otec Josef VESELÝ,
z knihy Víme o sobě

Krátce

• Zveme na dožínky

V bohatém programu dožínkové slavnosti v areálu raduňského zámku se v sobotu 5. září od 11 do 17 hodin představí také Charita Opava. Středisko Spojka zde nabídne smyslové hry, během kterých si budete moci vyzkoušet například mluvící váhu a celou řadu dalších pomůcek usnadňujících život nevidomým. Vedle toho zde najdete také stánek s keramickým a šitým zbožím našich chráněných dílen.

Listárna

• Ze srdce děkujeme

Rádi bychom touto cestou upřímně a ze srdce poděkovali panu doktoru Petru Štěpánkovi a celému kolektivu Onkologického oddělení Moravskoslezské nemocnice v Opavě za zdravotní péči, kterou s velkou profesionalitou, lidskostí a empatií poskytovali panu Radomíru Nowickému. Dále bychom chtěli také poděkovat personálu Pokojného přístavu za krátkou, ale příkladnou péči, zejména pak sestřičce Petře Maléřové, která nám velice pomohla v posledních chvílích jeho života. Děkuje,

Dagmar NOWICKÁ
s rodinou

Pište nám! Listárna zpravodaje Domovník je určena Vaším názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Charita Opava je členem Okresní hospodářské komory Opava a její činnost je certifikována podle norem ISO 9001 a 14001. Září 2026.